

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/2119/2016.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Székesfehérvári Törvényszék 3.Kpkf.31/2016/3. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránti alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó alkotmányjogi panaszt nyújtott be az Alkotmánybírósághoz. Az indítványozó – az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CL. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján előterjesztett – alkotmányjogi panaszában a Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 13.K.27.047/2016/6. számú végzése, és a Székesfehérvári Törvényszék 3.Kpkf.31/2016/3. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte, mivel azok véleménye szerint ellentétesek az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével, R) cikk (2) bekezdésével, I. cikk (1) és (3) bekezdésével, XXIV. cikk (1) bekezdésével, XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésével, XXX. cikk (1) bekezdésével, 25. cikk (1)–(3) bekezdésével, 26. cikk (1) bekezdésével, és 28. cikkével.
- [2] 1.1. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy lényege az ügyben előterjesztett beadványok és a bíróságok által hozott határozatok alapján az alábbiakban összegezhető.
- [3] A NAV Fejér Megyei Adóigazgatósága 2008. és 2009. évre vonatkozóan személyi jövedelemadó, százalékos egészségügyi hozzájárulás és általános forgalmi adó adónemre kiterjedően bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzést végzett. Az első fokú hatóság 2012. október 17. napján kelt határozatával az indítványozó terhére adóhiánynak minősülő adókülönbötetet állapított meg, valamint adóbírságot szabott ki, továbbá késedelmi pótlék fizetésére is kötelezte. Az indítványozó fellebbezése folytán eljáró másodfokú hatóság az első fokú határozatot helyben hagyta.
- [4] 1.2. A Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 12.K.27.213/2013/16. számú ítéletével az indítványozónak, mint felperesnek a másodfokú hatóság, illetve

annak jogutódja, mint alperes ellen közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a keresetet elutasította.

- [5] Az első fokú bíróság vizsgálta, hogy az indítványozónál folytatott ellenőrzés alapján az adóhatóság megállapította, hogy az indítványozó internetes aukciós portálon keresztül 2008-ban 729 alkalommal, míg 2009-ben 1 061 esetben végzett ingóértékesítést, e tevékenységének adóhatósági bejelentése nélkül. Az adóhatóság – figyelembe véve az értékesítés folyamatosságát, gyakoriságát és az értékesített tételek mennyiségét –, az indítványozó tevékenységét rendszeresen és üzletszerűen végzett termékértékesítésnek minősítette, ezért – az általános forgalmi adó különbözet megállapításán túl – a személyi jövedelemadó tekintetében az önálló tevékenységre vonatkozó szabályok szerint állapította meg az indítványozó személyi jövedelemadó, valamint egészségügyi hozzájárulás fizetési kötelezettségét.
- [6] A bíróság a kereset elutasítását azzal indokolta, hogy az alperes határozata nem volt jogszabálysértő, mert az indítványozónak nem volt választási lehetősége az adóhatóságnál történő bejelentkezés mérlegelését illetően, még azon az alapon sem, hogy az alanyi adómentes határon belül nem kívánt adólevonási jogot gyakorolni. A személyi jövedelemadó és az egészségügyi hozzájárulás tekintetében a bíróság hivatkozott a 2011. évi CLVI. törvénnyel történő módosítását megelőző – az ingó vagyontárgy átruházásából származó jövedelem adózása szabályai egységes értelmezéséről szóló 3/2013. Közigazgatási-munkaügyi jogegységi határozat (továbbiakban: KJE) rendelkező részében és indokolásában foglaltakra és megállapította, hogy üzletszerűnek minősül és ez által nem különadózó, hanem összevont adózás alá tartozó jövedelem az a bevétel, amit az adóalany (jelen esetben az indítványozó) rendszeresen, ellenérték fejében végzett tevékenységből szerzett, akkor is, ha – noha kötelessége lett volna – az általános forgalmi adó hatálya alá nem jelentkezett be. Megállapította, hogy az indítványozót az ÁFA alanyának kell tekinteni, ezért ÁFA fizetési kötelezettsége van.
- [7] 1.3. A Kúria, mint felülvizsgálati bíróság a Kfv. I.35.788/2014/5. számú ítéletével a Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 12.K.27.213/2013/16. számú ítéletét hatályában fenntartotta. A Kúria ítéletének indokolásában hangsúlyozta, hogy az indítványozó felülvizsgálati kérelmében már nem vitatta, hogy olyan gazdasági tevékenységet végzett, amely után jövedelemadó fizetési kötelezettségének nem tett eleget, kérelmében kizárólag a tevékenység után fizetendő általános forgalmi adó számítás módjával, illetőleg az általános forgalmi adó levonás jogával kapcsolatos elsőfokú bírósági álláspontot vitatta. A Kúria – egyebek mellett a KJE-re is hivatkozó – megállapítása szerint azonban helyesen foglalt állást az elsőfokú bíróság az általános forgalmi adó fizetés tekintetében. Az adólevonási jog gyakorlásával kapcsolatban a Kúria rámutatott arra is, hogy az Európai Unió Bírósága számos irányadó döntésében már kifejtette, hogy sem a társaságok, sem más személyek nem hivatkozhatnak csalárd módon vagy visszaélészerűen a közösségi jogszabályokra. Az

adókötelezettségét teljes egészében kikerülni kívánó indítványozó nem alapíthatja levonási jogát a közösségi jogszabályokban a jogszerű magatartást követő adóalany számára biztosított előírásra.

- [8] 1.4. Az indítványozó alkotmányjogi panaszt terjesztett elő 2015. július 18. napján, amelyben kérte a KJE, valamint a Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 12.K.27.213/2013/16. számú ítélete és a Kúria Kfv.I.35.788/2014/5. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését.
- [9] Az Alkotmánybíróság a 3070/2016. (IV. 11.) AB végzésben kimondta, hogy mivel a tárgyi alkotmányjogi panasz benyújtását követően, a 2/2016. (II. 8.) AB határozatával a KJE-t megsemmisítette, az Abtv. 26. § (1) bekezdésére alapított indítvány az Abtv. 59. §-a és az Ügyrend 67. § (2) bekezdésének e) pontja alapján okafogyottá vált. Az Alkotmánybíróság ezért a KJE alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése tárgyában az eljárást megszüntette.
- [10] Az első fokú bíróság és Kúria ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére vonatkozó alkotmányjogi panaszt az Alkotmánybíróság azzal az indokolással utasította vissza, hogy az ítéletek alaptörvény-ellenességére a panasz indokolást nem tartalmaz, ezért e vonatkozásban az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontja szerinti befogadási feltételeknek az nem felel meg {3070/2016. (IV. 11.) AB végzés, Indokolás [8]–[9]}.
- [11] 1.5. Az indítványozó 2016. február 17. napján perújítási kérelmet terjesztett elő a Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 12.K.27.213/2013/16. számú ítélete ellen. Az indítványozó a 2/2016. (II. 8.) AB határozatra hivatkozott perújítási indítványában, mely a 3/2013. KMJE jogegységi határozatot a kihirdetése napjára visszamenőlegesen megsemmisítette. Az indítványozó álláspontja szerint a KJE nem szolgálhatott az ítélete alapjául, és a jogegységi döntés megsemmisítéséből következően számára kedvezőbb ítélet születhetne.
- [12] A Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 13.K.27.047/2016/6. számú végzésével a perújítási kérelmet, mint érdemi tárgyalásra alkalmatlant elutasította, arra hivatkozással, hogy az Alkotmánybíróság a lezárt büntetőeljárások felülvizsgálatát rendelte el, azonban nem rendelkezett a közigazgatási határozatok felülvizsgálatáról. Továbbá a perben már eldöntött jogkérdésben egy utóbb meghozott alkotmánybírósági határozat nem adhat alapot a perújítás megengedhetőségére.
- [13] A Székesfehérvári Törvényszék 3.Kpkf.31/2016/3. számú végzésével a Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 13.K.27.047/2016/6. számú végzését – annak helyes indokai alapján – helyben hagyta.
- [14] 2. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában – a támadott végzések vonatkozásában – az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésének, valamint a B) cikk (1) bekezdésének a sérelmét állította. Ezen túlmenően indítványában idézte – a már

említett alaptörvényi rendelkezéseken túl –, az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdését, I. cikk (1) és (3) bekezdését, XXIV. cikk (1) bekezdését, XXX. cikk (1) bekezdését, 25. cikk (1)–(3) bekezdését, 26. cikk (1) bekezdését, és 28. cikkét is.

- [15] Az indítványozó álláspontja szerint a támadott végzések megsértették az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes bírósági eljáráshoz való alapjogát, mert jogilag releváns, hogy a közigazgatási ügyekben alkalmazni kell a közigazgatási jogegységi döntéseket, illetve azok megsemmisítését figyelembe kell venni. Továbbá sérült a XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti jogorvoslathoz való joga, mert a megsemmisített jogegységi döntés után csak a perújítás volt az egyetlen jogorvoslati lehetőség.
- [16] Mindezek alapján az indítványozó kérte, hogy az Alkotmánybíróság semmisítse meg a Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 13.K.27.047/2016/6. számú végzését, és a Székesfehérvári Törvényszék 3.Kpkf.31/2016/3. számú végzését.
- [17] 2.1. A főtitkár hiánypótlásra hívta fel az indítványozót. A hiánypótlási felhívás tartalmazta azt is, hogy mikor minősül a kérelem határozottnak, és rögzítette, hogy az indítványnak indokolást is kell tartalmaznia arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel. Az Alkotmánybíróság főtitkára felhívására az indítványozó határidőben hiánypótlás elnevezésű beadványt terjesztett elő.
- [18] 2.2. Az indítványozónak tértivevényes postai küldeményként a főtitkárság által IV/2119-3/2016. iktatószám alatt megküldött tájékoztató levél, amelynek postai azonosító száma (ragszáma): RL15340158606257 az Alkotmánybíróságra „elköltözött” jelzéssel érkezett vissza. Erre tekintettel az előadó alkotmánybíró hiánypótlásra hívta fel az indítványozót. Ebben rögzítette, hogy az indítványát az indítványozónak abban a tekintetben is ki kell egészítenie, hogy közölnie kell és igazolnia kell a jelenlegi lakcímét. Az Alkotmánybíróság figyelmeztette az indítványozót, hogy a hiánypótlási határidő eredménytelen eltelte esetén, vagy bármely, a végzésben megjelölt hiány pótlásának elmaradása esetén, az Alkotmánybíróság a rendelkezésre álló adatok alapján dönt az ügyben (az indítványt visszautasítja, illetőleg hiányos tartalma szerint bírálja el). E felhívásra az indítványozó határidőben „kiegészítés” elnevezésű beadványt terjesztett elő, és igazolta lakcímét is.
- [19] Az alkotmányjogi panaszt nem módosította és nem is egészítette ki az indítványozó a fenti felhívásokban foglaltak tartalmának megfelelően.
- [20] 3. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 50. § (1) bekezdése és az Ügyrend 5. § (1) bekezdése alapján tanácsban jár el az ügyben.
- [21] Az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról dönt. A tanács vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt feltételeit. A befogadás visszautasítása

esetén a tanács rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát.

- [22] 3.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése értelmében az alkotmányjogi panasz benyújtására – az Abtv. 27. §-ára hivatkozással – a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül van lehetőség. Az Abtv. 53. § (2) bekezdése értelmében pedig az alkotmányjogi panasz iránti indítványt – a 26. § (2) bekezdése szerinti eset kivételével – az ügyben első fokon eljáró bíróságnál kell az Alkotmánybírósághoz címezve benyújtani.
- [23] A Székesfehérvári Törvényszék 3.Kpkf.31/2016/3. számú végzését 2016. november 23-án vette át az indítványozó, míg alkotmányjogi panaszát 2016. december 20-án nyújtotta be – postai úton – az ügyben eljáró elsőfokú bírósághoz. Az indítványozó tehát az alkotmányjogi panaszt a Székesfehérvári Törvényszék másodfokú végzésével szemben a törvényi határidőn belül terjesztette elő.
- [24] Az indítványozó a bírósági eljárásban félként részt vett, így érintettsége a támadott határozattal összefüggésben megállapítható. Az indítvány az Abtv. 27. § b) pontjának is eleget tesz, mivel az indítványozó a rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségeket kimerítette.
- [25] 3.2. Az Abtv. 52. § (1) bekezdése szerint az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia, ennek feltételeit az 52. § (1b) bekezdése részletezi. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó kérelme e feltételeknek csak részben felel meg.
- [26] Az indítvány az Alkotmánybíróság hatáskörére és az indítványozó jogosultságára vonatkozó hivatkozást tartalmaz, megjelöli az Alaptörvényben biztosított jog vélt sérelmének lényegét és az Alaptörvény megsértett rendelkezéseit. Megjelöli a sérelmezett bírói döntést továbbá kifejezett kérelmet terjeszt elő a bírói döntés megsemmisítésére. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában szereplő, megsértettnek állított jogok egy része: R) cikk (2) bekezdés, I. cikk (3) bekezdése, 25. cikk (1)–(3) bekezdés, 26. cikk (1) bekezdés, és a 28. cikk – nem minősül az Alaptörvényben biztosított jognak.
- [27] Az Alkotmánybíróság kiemeli, hogy, az Alaptörvény I. cikk (1) bekezdése, XXIV. cikk (1) bekezdése, XXX. cikk (1) bekezdése tekintetében az indítvány indokolást nem tartalmaz.
- [28] Az indítványozó hivatkozott az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének sérelmére. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésére hivatkozásnak csak kivételes esetekben – a visszaható hatályú jogalkotásra és a felkészülési idő hiányára alapított indítványok esetében – van helye {3062/2012. (VII. 26.) AB határozat, Indokolás [171]}. Az indítványozó beadványában nem hivatkozott a visszaható hatályú jogalkotásra és a felkészülési idő hiányára, ezért az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz ebben a vonatkozásban sem felel meg a törvényi feltételeknek.

- [29] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz csak a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdései tekintetében felel meg a határozottság vonatkozásában a törvényi feltételeknek.
- [30] 4. Az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt további feltételeinek való megfelelés vizsgálata során az Alkotmánybíróság a következőket állapította meg.
- [31] Az Abtv. 27. §-a értelmében alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó – Alaptörvényben biztosított – jogát sérti [a) pont].
- [32] Az Abtv. nem határozza meg a bírósági eljárást – az ügy érdemében hozott, vagy egyéb határozattal – befejező bírói döntések körét, ezért az Alkotmánybíróságnak esetenként kell eldöntenie, hogy a támadott bírói döntés az Abtv. 27. § tárgyi hatálya alá tartozik-e {3002/2014. (I. 24.) AB végzés, Indokolás [13]}. A döntés során az Alkotmánybíróság a panasz alapjául szolgáló bírósági eljárást szabályozó törvény rendelkezéseit veszi alapul.
- [33] A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) szabályaira tekintettel a bírósági eljárást befejező végzésnek azok a végzések minősülnek, amelyeknek joghatásaként a bírósági eljárás (vagy annak valamely szakasza) befejeződik {lásd hasonlóképpen 3239/2017. (X. 10.) AB végzés, Indokolás [11]}.
- [34] Az Alkotmánybíróság állandó gyakorlata szerint a támadott másodfokú végzés eljárást befejező határozat {lásd például 3090/2014 (IV. 1.) AB végzés, Indokolás [22], 3131/2017. (V. 30.) AB végzés, Indokolás [6]}.
- [35] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy bár az indítványozó kifejtette, hogy az álláspontja szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz való jog is sérelmet szenvedett, érvei tartalmilag az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt jogorvoslathoz való jogra vonatkoznak.
- [36] Az Alkotmánybíróság a továbbiakban a támadott másodfokú végzés vonatkozásában az alkotmányjogi panasz befogadásának a feltételeit az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt jogorvoslathoz való jog tekintetében vizsgálta.
- [37] 4.1. Az Alkotmánybíróság elemzése a vizsgált indítvánnyal összefüggésben kiterjedt az ítélt dolog problematikájára is. Ezt indokolta, hogy az indítványozó ugyanebben a peres eljárásban meghozott első fokú ítélet és Kúria, mint felülvizsgálati eljárásban eljáró bíróság ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére vonatkozó alkotmányjogi panaszt az Alkotmánybíróság arra hivatkozással utasította vissza, hogy az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontja szerinti befogadási feltételeknek az nem felel meg {3070/2016. (IV. 11.) AB végzés, Indokolás [8]–[9]}.

- [38] Az Abtv. 31. §-a ugyanis kimondja, hogy ha alkotmányjogi panasz vagy bírói kezdeményezés alapján az alkalmazott jogszabály vagy jogszabályi rendelkezés Alaptörvénnyel való összhangjáról az Alkotmánybíróság már döntött, ugyanazon jogszabályra, illetve jogszabályi rendelkezésre és ugyanazon Alaptörvényben biztosított jogra, valamint azonos alkotmányjogi összefüggésre hivatkozással – ha a körülmények alapvetően nem változtak meg – nincs helye az alaptörvény-ellenesség megállapítására irányuló alkotmányjogi panasznak, valamint bírói kezdeményezés alaptörvény-ellenesség megállapítására irányuló vizsgálatának. Ha egy ügyben alkotmányjogi panasz alapján a bírói döntés Alaptörvénnyel való összhangjáról az Alkotmánybíróság már döntött, ugyanabban az ügyben érintett panaszos által, azonos jogszabályra, illetve jogszabályi rendelkezésre és ugyanazon Alaptörvényben biztosított jogra, valamint azonos alkotmányjogi összefüggésre hivatkozva alkotmánybírósági eljárásnak nincs helye.
- [39] Arra is tekintettel, hogy az ítélt dolog Abtv. szerinti szabályozása értelmében az a bírói döntés megsemmisítése esetén csak ügyről ügyre elemezhető, tehát csak az adott ügyben eredményezhet egy korábbi alkotmánybírósági határozat res iudicata-t, az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a konkrét ügyben res iudicata nem áll fenn.
- [40] 4.2. Az Abtv. 29. §-a értelmében az alkotmányjogi panasz indítvány akkor fogadható be, ha az abban kifejtettek a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet támasztanak alá, vagy ha alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vetnek fel.
- [41] Az Alkotmánybíróság e körben megállapította, hogy az indítvány nem felel meg ezeknek a követelményeknek. Az indítványozó ugyanis egyértelműen az ügyében eljáró bíróságok jogértelmezését, a bírói mérlegelést tartotta alaptörvény-ellenesnek.
- [42] Önmagában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróságok döntésével és annak indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntések alaptörvény-ellenességének alátámasztására. Ezért az indítvány e vonatkozásban sem veti fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét {3179/2016. (IX. 26.) AB végzés, Indokolás [15]}.
- [43] 4.3. Az indítvány szerint az Alkotmánybíróságnak felül kell vizsgálnia a bíróságoknak a perújítás megengedhetősége tárgyában hozott döntését miszerint a Pp. 260. § (1) bekezdés a) pontjára alapozott perújítási kérelmét, mint érdemi tárgyalásra alkalmatlant, elutasították. A támadott végzések a Pp. 260. § (1) bekezdés a) pontjára alapozott perújítási kérelem vonatkozásában hangsúlyozzák, hogy az e rendelkezésre alapított perújítás olyan rendkívüli jogorvoslat, amelyet ténybeli természetű okok alapján lehet igénybe venni, tehát az alapperben el nem bírált tények, bizonyítékok elbírálására ad lehetőséget.

- [44] Az Alkotmánybíróság rögzíti, hogy az indítványozó által vitatott első fokú hatósági határozat – 2008. és 2009. év időszakra vonatkoztatva – 2012. október 17. napján kelt. A Pp. 339/A. §-a kimondja, hogy a bíróság a közigazgatási határozatot – jogszabály eltérő rendelkezése hiányában – a meghozatalakor hatályban volt jogszabályok és fennálló tények alapján vizsgálja felül. A Pp. 339/B. §-a a mérlegelési jogkörben hozott határozatok jogszerűségére vonatkozóan tartalmaz rendelkezést.
- [45] A 2/2016. (II.8.) AB határozat kimondta: „1. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény szabályainak – a 2011. évi CLVI. törvénnyel történő módosítását megelőző – az ingó vagyontárgy átruházásából származó jövedelem adózása szabályai egységes értelmezéséről szóló 3/2013. Közigazgatási-munkaügyi jogegységi határozat alaptörvény-ellenes, ezért a jogegységi határozatot a Magyar Közlönyben történt közzétételére, 2014. január hó 24. napjára visszaható hatállyal megsemmisíti.
2. Az Alkotmánybíróság az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLV. törvény 45. § (6) bekezdése alapján elrendeli a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény szabályainak – a 2011. évi CLVI. törvénnyel történő módosítását megelőző – az ingó vagyontárgy átruházásából származó jövedelem adózása szabályai egységes értelmezéséről szóló 3/2013. Közigazgatási-munkaügyi jogegységi határozat alkalmazásával meghozott, jogerős határozattal lezárt büntetőeljárások felülvizsgálatát.” [2/2016. (II. 8.) AB határozat].
- [46] Az Abtv. 45. § (3) bekezdése szerint: „A jogszabály megsemmisítése – a (6) bekezdésben foglalt eset kivételével – nem érinti a határozat közzététele napján vagy azt megelőzően létrejött jogviszonyokat, és a belőlük származó jogokat és kötelezettségeket.”
- „(6) Az Alkotmánybíróság az alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása alapján jogerős határozattal befejezett büntetőeljárás és szabálysértési eljárás felülvizsgálatát rendeli el, ha az eljárásban alkalmazott jogszabály vagy jogszabályi rendelkezés semmisségéből a büntetés, illetve az intézkedés csökkentése vagy mellőzése, valamint a büntetőjogi, illetve a szabálysértési felelősség alóli mentesülés vagy annak korlátozása következne.”
- [47] Az Alkotmánybíróság tehát a 2/2016. (II. 8.) AB határozatában nem rendelt el általános alkalmazási tilalmat. Az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, továbbá, hogy az Alkotmánybíróság határozatainak egyes esetekben a polgári perek tekintetében perújítási eljárás megindítását eredményező joghatásait a Pp. vonatkozó rendelkezései szabályozzák.
- [48] Az Alkotmánybíróság emlékeztet arra, hogy a bírói döntést megsemmisítő alkotmánybírósági döntés eljárási jogkövetkezményére a bírósági eljárások szabályait tartalmazó törvények rendelkezéseit kell alkalmazni, a polgári perek esetében a Pp. 361. §–362. §-a szerint. Az Abtv. 43. §-a azt is kimondja, hogy a bírói döntés Alkotmánybíróság általi megsemmisítése következtében a szükség szerint

lefolytatandó bírósági eljárásban az alkotmányjogi kérdésben az Alkotmánybíróság határozata szerint kell eljárni.

- [49] A jelen alkotmányjogi panasz eljárásban azonban ilyen tartalmú alkotmánybírósági döntés nem született. A Pp. 361. §–362. §-a szerint perújítási okkal kapcsolatosan az Alkotmánybíróság rögzíti, hogy ebben az esetben a perújítást jogkérdés alapozza meg, nem pedig ténykérdés.
- [50] Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében biztosított jogorvoslathoz való jog sérelmét az érdemi perújítási eljárás – a bíróságok jogértelmezése miatt bekövetkezett – elmaradása miatt látta megalapozottnak.
- [51] Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében meghatározott jogorvoslathoz való jog csak azt a követelményt támasztja, hogy az első fokon meghozott érdemi bírói döntésekkel szemben magasabb fórumhoz lehessen fordulni, illetve a hatósági döntésekkel szemben biztosított legyen a bírói út {összefoglalóan: 36/2013. (XII. 5.) AB határozat, Indokolás [60]}. A jogorvoslathoz való jog tehát nem követeli meg a rendkívüli perorvoslati rendszer létét {3202/2017. (VII. 21.) AB végzés, Indokolás [13]}.
- [52] Az Alkotmánybíróság ezen túlmenően rámutat, hogy az eljárások ésszerű időn belül történő befejezésének követelményét érintik a rendkívüli jogorvoslatok, mint pl. a perújítás, és különösen az azokkal támadható határozatok körének a jogalkotó általi meghatározása. Valamennyi jogerős határozat elleni perújítás megengedése az eljárások időtartamának beláthatatlan meghosszabbodásához, és ezáltal az állam igazságszolgáltatási tevékenységének teljes lebénulásához vezethetne {lásd hasonlóan: 3322/2014. (XII. 10.) AB végzés, Indokolás [25]}.
- [53] Az Alkotmánybíróság töretlen gyakorlatát figyelembe véve tehát megállapítható, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében biztosított jogorvoslathoz való jog sérelmét a perújítási eljárás esetleges elmaradása, a perújítási kérelem nem érdemben történő elutasítása – érdemi összefüggés hiányában – nem alapozza meg.
- [54] 5. Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdésének értelmében az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve. A bírósági döntéseket – az Alaptörvény felhatalmazása alapján – az alkotmányosság szempontjából ellenőrizheti, a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség vizsgálata során.
- [55] Alkotmányjogi panaszában az indítványozó a támadott végzésekben foglalt jogértelmezést vitatta. Az Alkotmánybíróság az indítvány tartalma alapján ezért a vizsgált ügyben megállapította azt, hogy a panaszos a támadott határozat törvényességi szempontú felülvizsgálatát kérte az Alkotmánybíróságtól. Az Alkotmánybíróság irányadó gyakorlata értelmében az Abtv. 27. §-ában foglalt hatáskörében eljárva a bírói döntést törvényességi szempontból nem vizsgálhatja felül.
- [56] Az a tény, hogy a másodfokú bíróság az indítványozó által irányadónak tartottól eltérően értelmezte az alkalmazott jogi normát, önmagában nem veti fel a támadott

bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, és nem alapoz meg alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem.

- [57] Az Alkotmánybíróság mindezek alapján megállapította, hogy az indítványozó az alkotmányjogi panaszban nem állított olyan pontosan körülírt, releváns alkotmányjogi érvekkel alátámasztott alaptörvény-ellenességet, amelyet alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként lehetne értékelni, vagy amely a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet vetne fel, ami a panasz befogadását és érdemi elbírálását indokolttá tenné.
- [58] Az Alkotmánybíróság ezért az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 52. § (1b) pontjában, valamint 29. §-ában foglaltak, illetve az Ügyrend 30. § (2) bekezdésének *a)* és *h)* pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2017. november 7.

Dr. Czine Ágnes s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Balsai István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
alkotmánybíró